

задъ, хвърлиха го на колата и го занесоха. Това е направил Рушимиръ заради туй, защото преди неколко дни Радивой бѣше намѣрилъ въ нивата си единъ Елень, и го убилъ. Пакостныѣжтъ Рушимиръ бѣше ся заклѣлъ, какъ ще да хвърли Радивоя въ тъмница, и тамъ между жебытъ и гущерытъ да изгние.»

»Той ще ся освободи, казахъ азъ на Персида. Бѣди утѣшена, и иди малко съ детето си въ мой дворъ.

»Азъ ся тутакси обърнахъ съ слугытъ си на задъ, да ли не быгы стигналъ по напредъ, до дѣто не стигнатъ въ дворътъ ся, и като проводихъ неколко конници за да видятъ на коя страна ся нахождатъ, опредѣлихъ имъ мѣсто гдѣ ще ся намѣриме, а азъ трѣгнахъ тутакси юмъ Кленоградъ. Послѣ малко време слугытъ ми донесоха извѣстие, какъ Рушимиръ ся нахожда съ хората си въ Млинъ, а колата съ Радивоя стоятъ предъ вратата. Азъ като видяхъ какъ сѣмъ близо при нѣговыѣжтъ дворъ, намислихъ да тукъ съ момцытъ остана за да чакамъ. Послѣ кратко врѣме чу ся какъ пѣѣжтъ и идатъ. На единъ пѣтъ нападнахме на тѣхъ. Нѣ Рушимиръ макаръ че не ся надѣваше на туй нападаніе, бранеше ся довольно, нѣ твърдѣ зло, и послѣ кратко противобореніе, захвана да бѣѣга. Азъ можахъ да го улова, нѣ съжелихъ ся и го пропустихъ. Хвала Богу въ сраженіето никоѣй не погина.—Отвързахме Радивоя, дадохъ му единъ конь, и весело ся върнахме. Колко ся зарадваха